

פרק א' :

לאחר מות שאול, דוד חוזר מהמלחמה בעמלק ויושב בציקלג. ביום השלישי לשיבתו שם, מגיע נער שברח ממחנה שאול, בגדיו קרועים ואדמה על ראשו (סימן לאבל).

שואלו דוד – מהיכן אתה מגיע? ועונה הנער : ממחנה ישראל. דוד שואלו מה היה במלחמה והנער מספר :

א. עמ"י ברח מהמלחמה

ב. הרבה מעמ"י מתו

ג. שאול ויהונתן מתו.

שואל דוד: איך אתה יודע ששאול ויהונתן מתו? עונה הנער, שכשהיה בהר הגלבוע, ראה את הפלישתים רודפים אחרי שאול ומשיגים אותו. שאול קרא לנער ושאל אותו מהיכן הוא והנער ענה שהוא עמלקי. שאול ביקשו שיהרגו ואכן, הנער עושה זאת. לאחר מות שאול, הוא לוקח את כתר שאול ואת האצעדה (מין תכשיט) שעל זרועו ומביא לדוד.

דוד קורע את בגדיו ומתאבל על שאול ויהונתן עד הערב.

לאחר מכן, שואל דוד את הנער מי הוא והנער עונה שהוא "בן איש גר עמלקי". שואלו דוד – איך הרגת כך את משיח ה'? דוד קורא לאחד מנעריו שיהרוג את הנער ואומר דוד לנער העמלקי – אתה אחראי למותך כי אתה עצמך אמרת שהרגת את משיח ה'. לאחר מכן, דוד קורא קינה על שאול ויהונתן. ("קינת דוד").

סיכומון לפרק ב' :

אנשי חברון ויהודה מושחים את דוד למלך בחברון.

דוד מברך את אנשי יבש גלעד על כך שקברו את שאול.

אבנר בן נר, שר צבא שאול, ממליך את איש בושת בן שאול.

אבנר בן נר וצבאו נפגשים בבריכת גבעון עם יואב בן צרויה (שר צבא דוד) וצבאו. אבנר מציע שהצבאות ילחמו זה בזה ואכן, קמים 12 איש מכל צבא ונלחמים. באותו יום מתו אנשים רבים וצבא דוד מנצח.

אבנר הורג את עשהאל בן צרויה (אחיו של יואב). יואב כועס מאוד על אבנר.